

சிறந்திருந்து மான்மாவந் செகமெல்லா நிறைந்திருந்து
மறைந்தெனக்குத் தோன்றாத வகையேது சொல்லுமெ

சத்துர்சித் தாநந்தந் தாமுன்று மதனுடனே
யொத்துற்று நாம வருவஞ் சகமாகி.

இருக்கையினிற் றேற்றா திவைமூன்றும் பிரமமென
மரிக்கல்லாரும் பின்னிரண்டு மறிசகமென் றுரைத்தவனே

அறிந்துகொண்டானத்தாலே யான்மாவை யென்றாரைத்
சிறந்தொளிநு மான்மாவந் திருசியமா மோவெனவே. (சு)

முந்தியனா னத்தாலே முதிருமந்நா னந்துறக்கிற்
சுலபையலான் மாச்சயமாய்த திகழுமென்று சொன்னவனே

இனியமுத்திச் சுநிநுப்ப தெப்படியென் றேவினவு
வனுபவத்தி லறிவிடயா னந்தம்போ லென்றவரோ. (சுரு)

மனலயம்வர் தவரலது மற்றிலரோ முத்தரெனச்
சனகனைப்போற் சுவன்முத்தர் தாமுமுன ரென்றவரோ. (1)

சீவன்முத்தி யடைந்தோர்கள் செயலுமவர் தங்குணமு
நாவரைக்கும் வாசகமு நானறியச் சொல்லுமென. (சுஎ)

வருங்கருவு பிறப்பினெடு வளர்தல்பருத் தல்குறைத [ரோ
லொருங்கலுமெய்க் கென்றனை யொறுத்திருப்பா ரென்றவ

பார்ப்பதுவுங் கேட்பதுவும் பகர்வதுவுங் செல்வதுவு
மேற்பதுவுங் கரணதன்ம டு மனத்துணிவா ரென்றவரோ. (1)

பசிதாக முயிர்க்கெனவே பயந்துகட்டு சுகங்காமம்
வசினோப மதிக்கெனவே மகிழ்த்திருப்பா ரென்றவரோ. (1)

நிஞந்தா ரமுமுறவு மேவியென்று மிஞந்தாலு
நிஞந்தா ம்மைவிலைநீர் நிக்ராவா ரென்றவரோ. (க0க)

பற்றிடுங்கா யமுந்தானும் பன்னொளான் ஞாபினுமீரி
னுற்றபுளி யம்பழமு மோடுமொப்பா ரென்றவரோ. (க0உ)

கூறுமுல சூயற்கையுடன் கூடினுமெய்து ஞானம்வந்தோர்
சேறும்பின்னோப் பூச்சியும்போற் திரிவார்கா னென்றவரோ.

ததியுடு கடைந்தவெண்ணெய் தான்மோரிற் கிடப்பதுபோன்
மதியோடு கூடினும்பின் மயங்கார்கா னென்றவரோ. (க0ச)

அருச்சுனன் பொருட்டாக வனைவருக்கு ஞானம்வரப்
பொருந்தியதே சிகவடிவாம் புண்ணியரே கணவளரீர். (க0டு)

ஆபர் குலமாத மளவிலோ னைப்புணர்ந்தார்
தூய பதினா யிரவருடன் றேயந்திருந்தும். (க0சு)

பரம முனிவர்முன்னே பரிச்சித்தைத் திண்டியன்று
பிரமசரி யஞ்செலுத்தும் பேரொளியே கணவளரீர். (க0௭)

வேண்பா.

ஆதிப லம்விசயற் காதமறை யின்பொருளோ
யோதி யுனர்த்துமிந்த வண்மைதனைக் - காதலுற்றுக்
கற்றோருங் கேட்டோருங் காசினியில் வாழ்ந்துமுத்தி
பெற்றோர்கண் முத்தர்பெறும் பேறு. (க0அ)

கீதாசாரத் தாலாட்டு

மு ற் றி ற் று.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சகாயம்.

உ
கடவுள்துணை
ஸ்ரீ தத்துவராய சுவாமிகள்
அருளிச்செய்த
திருத்தாலாட்டு.

தத்துவப்பிரகாசம்.

அன்னைத் தரமாகி யாவர்க்கு மெய்தரிய
அன்னைத் தரமேனி சாத்தும் பெருமானே.

(1)

அஞ்சும் பிறவித் துயரை நினைந்தடியே
எஞ்சும் படிகண் டழுவித்த வாண்டகையோ.

(2)

விருமலித் தனைத்தேட வெவ்வினையே நெஞ்ச
விருமபக கனிசெய்த வெந்தை பெருமானே.

(3)

முன்னேத மெல்லா மொழிவரிய மொய்கழல்கொண்
டெனவே தனைகண் டெழுந்தருளி வந்தானே.

(4)

உன்கொன்றும் வானவர்க ணின் றுணங்க நானிலத்தே
பென்கண் களிக்க வெழுந்தருளி வந்தானே.

(5)

தெருதனை தீரச் சுருதி தொழும்பதத்தை
வந்தனை செய்ய மதிதந்த வள்ளலோ.

(6)

நஞ்சேய் பிறளிக்கு நாயே னடுங்காம
வஞ்சேவஞ் சேவென் றருளும் பெருமானே.

(7)

தேசார் முனிவாகுழா நின் றுணங்குக நினோனைக்
கூசாம லொக கொடியிட்ட கொண்டலோ.

(8)

பீட்டுகைக்கு முள்ள முருக்கிலில மேல்விடு
நாட்டுகைக்கு வீரக் கழிவிட்ட கண்டகனே. (௯)

கண்குளிர நான்கண்டு கொள்ளக் கடிசுமழுந்
கண்களப மெய்திறையச் சாத்தும் பெருமானே. (௧௦)

அனைத்துத் திசைகளுக்கு மப்பாலாய் நின்ற
கனக்குப் பரிவட்டஞ் சாத்தச் சமைந்தானே. (௧௧)

இங்குமூரீர் மாலையெனக்கருளி யின்னளிசேர்
செங்குமூரீர் மாலையுனைந்தருளுந் தேசிகனே. (௧௨)

பண்டி கத்தவனுங் காணாத பொன்முடிக்கே
தொண்டர் திருமலை குட்டக் கொடுத்தானே. (௧௩)

செற்ற பிறனி நிறைத் திருமுண்ட
மற்ற பிறைபோ லணிர்தருளு மண்ணலோ. (௧௪)

ஆங்கோயி லீடுதன் றடியே எனகம்புகுதப்
பூங்கோயி லுள்ளே புகுதும் பெருமானே. (௧௫)

ஆத்த மறைகூற வந்த மடியிணைகண்
டேத்த வடியர்குழா மின்புற் றிருந்தானே. (௧௬)

வேதன மென்னுருள மாக் குதற்கு வீரசிங்
காதன மேறி யழுந்த விருந்தானே. (௧௭)

தோய முன்பாகத் தொழுதெழுமென் கைப்பொருளுங்
காயமுமா விபுங்கைக் கொள்ளுங் கற்பகமோ. (௧௮)

புண்டரிகக் கைம்மலரென் புன்றலைமேல் வைத்தருளிப்
பண்டை விரைதிரப் பார்க்கும் பெருமானே. (௧௯)

ஆவா விருவா தறியாத சேவடியை
வாவாவென் தென்றலைமேல் வைக்கும் பெருமானே. (௨௦)

வட்டை வாசித்து விடாமே பெனக்கென்னைக்
காட்டவா வென்ற கருணைத் தடங்கடலோ. (௨௧)

என்ன தியானென் றினியொருநா லத்தினுள்ளு
முன்ன லறவூ னுயிரிவேறு செய்தானே. (௨௨)

பூண்ட புலன்கள் பொறிவழியே போகாமே
மீண்டிரு வென்று விளம்பும பெருமானே. (௨௩)

புற்கடந் தோன்றாத வண்ணம் புரளாமே
மற்கட மாமனத்தை மாட்டும் பெருமானே. (௨௪)

பொய்யாகு மெய்யில் னேறாகும் புருடனையே
கைபா மலகமெனக் காட்டும் பெருமானே. (௨௫)

உனைமறைய மூடு முணர்விலா மாயைக்
கனவிருளைக் காணென்று காட்டும் பெருமானே. (௨௬)

கண்ட விருளைக் காணுதே யவ்விருளைக்
கண்ட வறிவைநீ காணென்று சொன்னானே. (௨௭)

கண்ட வறிவுதனைக் கொண்டுன்னைக் கண்மறைத்த
பண்டை யிருளைப் பார்த்துக்கா ணென்றானே. (௨௮)

கங்குலா மாயவிருள் காண்கிலேன் காண்கின்ற
தெங்கு மறிவென் றிசைக்கவிசைந் தானே. (௨௯)

சாதமா மிவ்வுடல நானல்லேன் சான்றாகும்
போதமே நானென்னப் போதிக்கும் போதகனே. (௩௦)

ஏரணவு மிஞ்ஞாலத் தோற்ற நிலையிறுதி
காரணநா னுனபடி காட்டும் பெருமாளே. (௩௧)

யானறிகை யாலே யறிவ னறிவதல்லே
னுனறிவ னாகுமென நாட்டந் தருவாளே. (௩௨)

ஏன்று மறிவுருவஞ் சாக்கியமா மிச்சகழந்
தோன்றாத வண்ணஞ் சொருகுவித்த தோன்றலே. (௩௩)

இருந்த விருப்பினையும் யானறிவ தின்றித்
திருந்த விருக்க வருள்செய்த தேசிகளே. (௩௪)

அந்த வுபாதி யுனக்கான வப்பரிசே
யிந்த வுபாதிபிறைக் கென்னும் பெருமாளே. (௩௫)

தான்சகத்தைக் கண்டுந் தனைக்கண்டுந் தான்மறந்து
மூன்பெயவத் தைமூன் னுண்டிதற்கு மென்றலே. (௩௬)

அழுந்த விருந்த விருப்பாரா லதுவிட்
டெழுந்திருந்த தாரா லியம்பிக்கா னென்றாலே. (௩௭)

வல்லிருண் மூடி யறியேனை மற்கடத்தைப்
பல்லிளி கண்டு பதைப்பித்த பண்பலே. (௩௮)

பதைப்பாத வண்ணம் பரஞ்சுடரைக் காட்டிச்
சிதைபா விருளைச் சிதைவித்த சேவகலே. (௩௯)

மீட்சி செலவின்றி வேறின்றி விண்முதலாங்
காட்சியுங் கண்ணாகக் காணுங்கண் டநதாளே. (௪௦)

கண்டகண் னாலே கடலுலகும் பாதலமு
மண்டமு நேராக வயிர்வெய்த வண்ணலே. (௪௧)

உதிப்பதெல் லாமு முணர்வன் றுணர்வை
மதிப்பதுவும் விட்டுநீ வாளாவி ரென்றானே. (சஉ)

நாற்றஞ் சுவையொளியு றோசையெலா நாட்டமெனுந்
தோற்றமுங் காணாதே சும்மாதி ரென்றானே. (சரு)

சித்தசித் தீசத் திரிவிதமுந் தீர்ந்தபா
ழித்தனைக்கு முற்பத் தியுமிதுவே யென்றானே. (சச)

மும்மைப்பாழ் தீர மொழியா மொழியாலே
நம்மைப்பர் ரென்று நவிலும் பெருமானே. (சரு)

அபாவபா வங்களுக் கப்பாலாய் நின்ற
சபாவமாந் தன்சோதி சொல்லாமற் சொன்னானே. (சசு)

இவ்வா றறிந்தபீரி சென்னவொண்ண வின்பத்தைச்
செவ்வாய் மலராமற் செப்பும் பெருமானே. (சஎ)

ஆனந்த வெள்ளமென தங்கைக் கனியாக
மோனந்தன் னாலே மொழியும் பெருமானே. (சஅ)

ஆட்டின மாயக்கூத் தெனன வகத்துள்ளே
கூட்டென ஞானக்கூத் தாட்டிய வித்தகனே. (சக)

செல்ல லறுத்த சிவப்பிர காசனே
தொல்லை மறைதேர் சொருபா னந்தச்சுடரோ. (ரு0)

சேய்வந்த வானவருங் காணாத சேவடியான்
வாய்வந்த வாபுகழ வாழும் பெருமானே. (ருக)

திருத்தாலாட்டு

முற்றிற்று.

சீவமயம்.

துறைமங்கலம்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

போம்மைய பாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிகர்பேரில்

அருளிச்செய்த

தாலாட்டி.

காப்பு.

நேசை வேல்பா.

அவஞானம் போக்கி யருண்ணான மாக்குஞ்
சிவஞான தேவன் றிருமுன் - றவஞானத்
தாலாட் டெனுந்தமிழைச் சாற்றுதற்கு நற்றுணையா
மாலாட்டு மாமுகத்தன் வந்து.

நூல்.

திருவருளா லென்னைத் தெரிவிக்க விங்குத்
திருவருவாய் வந்த சிவஞான தேசிகளே.

(க)

என்றுநித்த பூரணமா யின்பவறி வுண்மையாய்
சின்றபடி நிற்கு நிகழ்பிரம மென்றானே.

(உ)

தன்சத்தி யாலார் தலமங்க லிங்கமென
வென்சத்தி பாதத் தெழுந்தருளிச் சொன்னானே. (ங)

நண்பாகு மிட்டலிங்க நன்றும் பிராணலிங்க
மொண்பாவ லிங்கமா மோர்பொருளிங் கென்றானே. (ச)

ஆசார லிங்கமுட னுருங் குருலிங்கந்
தேசாரு மிட்டலிங்கஞ் சேந்தாரு மென்றானே. (ரு)

அந்தப் பிராணலிங்கத் தாகுஞ் சிவலிங்க
மிந்தச் சரலிங்க மென்றசிவ ஞானியோ. (சு)

பாவலிங்கந் தன்னிற் பரமப் பிரசாதந்
தாவகன்ற ழாலிங்கஞ் சார்ந்துவரு மென்றானே. (எ)

ஊகாங்க மேயாகு மின்பத் தியாகாங்கம்
போகாங்கம் யோகாங்கம் போற்றியறி யென்றானே. (அ)

பத்தனுமா யேசனுமாம் பன்னுந் தியாகாங்க
முபத்துணரி னென்ன வுணர்த்தும் பெருமானே, (ஈ)

பிரசாதி யோடு பிராணலிங்கி யாகு
முரைசாரும் போகாங்க மொன்றென்று சொன்னானே. (ஐ)

சாற்றுமியோ காங்கஞ் சரண னயிக்கியனம்
போற்றிநீ காணென்று போதித்த தேசிகனே. (க)

அங்க நவனிதமு மந்தநவ லிங்கமொடு
தங்கு மெனவெனக்குச் சாற்றும் பெருமானே. (கஉ)

விழுங்கல் பருகலொடு மெல்லலா சார
மொழுங்கிற் குருசிவமு முற்றிடுமிங் கென்றானே. (கங)

சோகிய லேகியமுஞ் சொன்ன விவற்றறிவு
மேகியுறும் பின்முன் றிலிங்கத்து மென்றானே. (௧௪)

இந்தக்கா யார்ப்பணங்க ளிட்டலிங்கத் தென் றெனக்குச்
சந்தப் படவுரைத்துத் தந்தசிவ ஞானியோ. (௧௫)

பிடிமிடை வட்டம் பெருங்கோ முகநாள
மாடலுறு கோளகமா சாராதிக் கென்றானே. (௧௬)

நாற்றஞ் சுவையுருவ நல்லு ரெலிநிறைவு
பாற்றுஞ் சடுலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. (௧௭)

வேர்முதலாங் கந்தம் விளங்கு மரமுதலாங்
கூர்மணமா சாரங் குருவினிலா மென்றானே. (௧௮)

தளிராதி கந்தமுகை தான்முதலாங் கந்த
மொளிரார் சிவசரத்தி னுற்றிடுமிங் கென்றானே. (௧௯)

காய்முதலாங் கந்தமெலாங் காசில்பிர சாதத்துந்
நாய்மலிமா லிங்கத்துந் நுன்னுமெனச் சொன்னானே. (௨௦)

மதுரந் துவர்கார்ப்பு வண்புளிகைப் பெல்லாஞ்
சதுரென் றிருந்தியவா சாராதிக் கென்றானே. (௨௧)

பொன்மைவெண்மை பச்சைமாஞ் சிட்டபோ தங்கமொலா
நன்மையவா சாராதி நன்னுமென்ற நாயகனே. (௨௨)

வன்மைமென்மை வெண்மைதன்மை வாய்ந்த மிசிரமெலாஞ்
சின்மையவா சாராதி சேர்ந்துகொளு மென்றானே. (௨௩)

கஞ்ச நரம்புதோல் கண்டகுழ லாதியொளி
யஞ்சொலிவை யெல்லாமவ வாறுமுறு மென்றானே. (௨௪)

மணமுதலா அமந்து வகைநிறைவே லாமு
நனுமுறையா சாராதி நாடினெனச் சொன்னோ. (௨௫)

இம்முறையா றுற மிலங்குகர ணார்ப்பிதமென்
றெம்மறிவு கொள்ள வியம்புசிவ ஞானியோ. (௨௬)

தொட்டறிந்திங் கொன்றைத் துணிந்து நுகர்ந்துமகிழ்ந்
திட்டமைந்து நிற்கு மிலிங்கங்க ளென்றோ. (௨௭)

ஈறுமிவை யாவினுமிக் கொள்கை பெறுமலிங்க
மேறு மிரட்டுநாற் றெட்டாகு மென்றோ. (௨௮)

உருவஞ் சுவைநிறைவா யோங்கர்ப் பிதங்கண்
மருவுந் திறஞ்சொன் மயிலை மலைவிளக்கோ. (௨௯)

சுத்தசித்த மோடுபிர சித்தமெனத் தோன்றுபுபா
சுத்தமுத்த மாக்குபிர சாதமரு ணாயகோ. (௩௦)

அங்கலிங்க சத்திபத்தி யத்தமுக வர்ப்பிதசே
டங்களிவை யட்ட சயிலமெனச் சொன்னோ. (௩௧)

குசித்த மழிந்து குடும்பநோய் மாற்றுஞ்
சுசித்தமதி லாசாரந் தோன்றுமெனச் சொன்னோ. (௩௨)

குபுத்தி யழிந்து குருநெறியி னிற்குஞ்
சுபுத்திதனி னிற்குஞ் சுடர்குருவிங் கென்றோ. (௩௩)

ஆங்கார மில்லா நிராங்கார வத்தமதி
னீங்கா திலகு நிகழ்த்துசிவ மென்றோ. (௩௪)

கமன மழிந்து கறையற்று நிற்குஞ்
சுமனமதி னின்றிலகுந் தூயசர மென்றோ. (௩௫)

மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிரும் பிரசாதஞ்
சஞ்ஞான வத்தமதிற் றேன்றுமெனச் சொன்னானே. (௩௬)

அற்பாவ நீங்கித் துணிவுபடு மத்துவித
சற்பாவ மாலிங்கஞ் சாருமெனச் சொன்னானே. (௩௭)

ஆதார பீடங்க ளாறினும்வ் வாறிலிங்க
மீதாக வைத்து விளங்கச்செய் வித்தகனே. (௩௮)

ஆறு முகங்களும்வ் வாறுசா தாக்கியமு
மாறு வருணமுமா மாறிலிங்க மென்றானே. (௩௯)

பத்தனெடு மாயேசன் பார்ப்பரிய வாசார
மெய்த்தகுரு நான்கும் விளங்குகுரு வென்றானே. (௪௦)

பிரசா தியும்ப் பிராணலிங்கி தானு
முரைசால் சிவசரமு மோங்கலிங்க மென்றானே. (௪௧)

ஒழிந்தவங்க லிங்க மொருநான்கு நம்பா
வெழுந்தருளுஞ் சங்கமமென் றின்பந் தருவானே. (௪௨)

உருவ முருவருவ முற்றறிதற் கெட்டா
வருவமென தின்றிடுமவ் வாறுமெனச் சொன்னானே. (௪௩)

மாசுதரு தூலாதி மானவிசு வாதியே
வாசி நியாகாங்க மாதியா மென்றானே. (௪௪)

விரிந்தன வெலாமும் விரிந்தமுறை சென்றே
யொருங்கியங்க லிங்க வுபயமா மென்றானே. (௪௫)

கடத்தி னுபாசியா காயமுற்ற வரபோ
லமத்த வுபாசியா லங்கலிங்க மென்றானே. (௪௬)

தங்கு மிலிங்கமார் தற்பதமத் தொம்பதமே
யங்க மயிங்கிய மசிபதமென் றுண்டானே. (சௌ)

அக முயிர்நூரிய னாய்நின்ற போதெமைத்தான்
சோகமனத் தானாகத் தோன்றும் பெருமானே. (சௌ)

அமைத்தபரஞ் சுத்தத் தசுத்தமதிற் சீவன்
முமப்பகுதி யிற்றேன்றுத் தத்துவங்க ளென்றானே. (சக)

நிரஞ்சன சூனியமா நிட்களத்திற் சித்து
வருஞ்சடாசின் னாதாதி வாய்ப்பவெனச் சொன்னானே. (ச)

மூலசித்து நாதாதி மூன்றும் புணர்ந்தாகு
மாலகற்றுஞ் சோதிமய மாலிங்க மென்றானே. (ருக)

அகராதி மாலிங்கத் தாயியவை கூடித்
தகவா மோங்கார சதாசிவமா மென்றானே. (ருஉ)

அந்தச் சதாசிவத்தி னைம்முகத்து மைம்பூதம்
வந்துற் றிதயத்தான் மாவருமிங் கென்றானே. (ருங)

அப்பூதம் பஞ்சீ கரித்திருபத் தைந்தாகி
மைப்பூனு மான்மாவை மன்னியிடு மென்றானே. (ருச)

ஆணவத்தான் மூடனா மாருயிர்க்கு முன்னினையான்
மாண வளிக்குமிறை மாயைவடி வென்றானே. (ருரு)

மேலைவினை யாலுழலு மெய்யுயிர்க்குப் பாகமலக்
காலமுறச் சுத்தக் கரணமா மென்றானே. (ருசு)

கூறுமனச் சுத்தமுறக் கொண்டிபிண்ட நாமத்தை
நூறு தலநெறியு றோக்குமெனச் சொன்னானே. (ருள)

கிரியைமன பாவங் கிடைப்பரிய ஞான
மருவிவிடா தங்கம் வயங்குமெனச் சொன்னானே. (ருஅ)

ஞாதீருவு நின்றறியு ஞானனே யங்களுமற்
தேதமற வென்று மிருந்தபடி வைப்பானே. (ருக)

வானேத்த வென்று மருவற் கரியபத
நானேத்த நல்குசிவ ஞானகுரு தேசிகனே. (ரு0)

மிடியற் கெளிது விழியுற்ற பொன்போ
லடியற்கு வந்திங் ககப்பட்ட வாமமுதோ. (ருக)

கயிலைமலை மேவுங் கடைப்பிடியாற் சீர்சான்
மயிலைமலை மீதிங்கு வந்தமர்ந்த மாமணியோ. (ருஉ)

எல்லாக் கலையுணர்ந்து மெய்தாப் பொருளையொரு
சொல்லாற் திகழ்த்துதற்குத் தோன்றும் டெருமானே. (ருங)

சீலந் திகழ்த்துமதிச் சின்னமின்றி யும்படியோர்
கோலஞ் சிவமெனவுட் கொள்ளுமருட் குன்றமோ. (ருச)

மண்களிக்க நாயேன் மனங்களிக்கக் கண்டுகொண்டு
கண்களிக்க வந்த கருணைப் பெருங்கடலோ. (ருரு)

சம்பந்த னன்றொருநாட் டானுண்ட பாணு
வெம்பந்த நீங்க வினிதமுது செய்தானே. (ருசா)

வேண்டிவெவல் லாழுமாம் வெண்ணீ றளிப்பதற்குத்
திண்டு மலர்க்கைச் சிவஞான தேசிகனே. (ருள)

இம்மை மறுமை யிரண்டும் பெறவெமக்குச்
செம்மைதர வந்த சிவஞான தேசிகனே. (ருஅ)

அரசமய மன்றி யகங்கரித்தெஞ் ஞான்றும்
பரசமய மும்பணியும் பங்கயப்பொற் றுளானே. (௬௯)

தானபங்க னென்னுமதன் றன்னுணை யைக்கடந்து
மானபங்கம் பண்ணும் வலியொன் றுடையானே. (௭௦)

அறியா தொருநா ளறையினும்வன் பாசஞ்
செறியா தருளுந் திருப்பே ருடையானே. (௭௧)

பூதமுத லெல்லாமும் போக்கியவற் றுண்மறைந்து
ஞாதிருவா மென்னை நயந்தறிவித் திட்டானே. (௭௨)

எந்தைசிவ சாதனங்கட் கெல்லாந் திருநீறு
முந்தியதென் றுண்மை மொழியும் பெருமானே. (௭௩)

உருத்திரனே யையமிலை யோருருத்தி ராக்கந்
தரித்தவ னென்றெமக்குச் சாற்றும் பெருமானே. (௭௪)

ஒண்மறையின் கண்ணு முருத்திரமவ் வஞ்செழுத்துங்
கண்மணியென் றையமறக் காட்டு மருட்கடலோ, (௭௫)

அருவாகி நின்றசச்சி தானந்த வீசன்
குருவாகித் தன்னைக் கொடுக்குமெனச் சொன்னானே. (௭௬)

பரம சிவமெனவும் பண்டைமறை போற்றும்
பிரமமென வும்பேர் பெறுமிலிங்க மென்றானே. (௭௭)

திரஞ்சரமென் றீசன் றிருவுரு விரண்டு
பரஞ்சரமென் றேனும் பவளவா யண்ணலோ. (௭௮)

அங்கம் புனைவோ னடிப்புனலல் லாதுபவப்
புங்கங் கழுவப் படாதென்று சொன்னானே. (௭௯)

அந்தக் கரணத் தழுக்கறுப்ப தெங்கள்பரன்
சந்தப் பிரசாதந் தானென்று சொன்னானே. (அ0)

தருணமதிற் சீறந் தனிவிழிகாட் டாமந்
கருணை குடியிருக்குங் கண்களொடு வந்தானே. (அ1)

ஏருருந் தான்வா ழிடமேநந் காசியுந்தென்
னாரு மம்பலமு மாக்குசிவ ஞானியோ. (அ2)

தன்பாத தாமரைதோய் தண்புனலே கங்கையாய்
வன்பாச நீக்க வழங்குசிவ ஞானியோ. (அ3)

மண்படைத்த நான்முகனார் மானுடர்த மொண்முகத்திற்
கண்படைத்த பேறுபெறக் காட்டு முருவானே. (அ4)

ஆர்க்குங் கொடுநோ யனைத்துங் கடைக்கண்ணந்
நீர்க்குங் கருணைச் சிவஞான தேசிகனே. (அ5)

செப்ப முறவெனது சிந்தைவிட் டாசையெனுங்
குப்பை துடைத்துக் குடியிருக்க வில்லானே. (அ6)

தன்னையரு ளாளனெனுந் தன்மை யுலகறிய
வெண்ணையடி யாரொ டெழுந்தருளிக் காத்தானே. (அ7)

மெய்த்த வறிவாம் விளங்குகதை யொன்றெடுத்துத்
தத்துவமா மட்கலத்தைத் தாக்கும் பெருமானே. (அ8)

வழுவின்றித் தன்மா வலியுலக மேத்த
மழுவின்றிப் பாவமரமெறிய வந்தானே. (அ9)

இணையாது மில்லா விடர்ப்பவவே லைக்குப்
புணையாக வந்தருளும் புண்டரிகத் தாளானே. (அ10)

ஊனே வயிரோ வயிர்க்குமிரோ வானந்தத்
தேனே வழுதோ சிவஞான தேசிகனே. (கூக)

அண்ட முழுது மணுவிற் சிறியவாக்
கொண்ட பெருமைக் குணக்குன் றனையானே. (கூஉ).

எங்கண் மலவிருளுக் கீண்டு மயிலேமிசைச்
செங்கதிர்போற் றேன்றுஞ் சிவஞான தேசிகனே. (கூங்)

அற்பகலு மாறா தரனடியார்க் கீதலுறுங்
கற்பகமாய் வந்துதிருக் காஞ்சிநக ருற்றானே. (கூச)

பூணா மருள்வசவன் பூண்டசர பூசையன்று
காணா வெமக்கின்னு காட்டுசிவ ஞானியோ. (கூடு)

விருப்புலெறுப் பின்மை விளக்கவென்புன் சொல்லைத்
திருப்பதங்கொள் கின்ற சிவஞான தேசிகனே. (கூசு)

பொறியூடு செல்லுமனப் போர்க்களிற்றைத் தன்றாட்
டறியூடு நிற்பத் தனைந்தசிவ ஞானியோ. (கூடு)

பாடியுந்தன் சீர்த்தி பரவியுந்தன் பாதமலர்
குடியுமிக் காலந் தொலைக்கவருள் செய்தானே. (கூஅ)

பொய்ம்மாயை யென்னும் புலியின்வாய்ப் பட்டேனைக்
கைம்மாறி லாமற் கருணைகொடு மீட்டானே. (கூசு)

பத்தியுந்தன் பங்கயப்பொற் பாதமே பாடுகின்ற
சித்தியுந்தந் தானுஞ் சிவஞான தேசிகனே. (கூஊ)

சிவஞானபாலையதேசிகர் தாலாட்டு

முற்றிற்று.

உ

வேலுமயிலுந்துணை.

சி த ம் ப ர சுவா மி க ள்

அருளிச்செய்த

தா லா ட் 6.

[திருப்போரூர்ச் சந்திதிமுறையி லுள்ளது.]

கா ப் பு.

நேரிசை வெண்பா.

கனகவரை யிருபாற் கங்கைவழிற் தாங்குக்
கனகுருணை பேமதமாக் காட்டுங் - கனகவரைக்
கோதண்ட னீன்றதிருக் குஞ்சரத்தைக் கைகொழுவார்
திதண்டார் சேர்வார் திரு.

நூல்.

புமாது நாமாது போதசுக மாமாது
தாமேவு போரூர்ச் சரவண நாயகனே. (௧)

மாணிக்க மால்வரைமேன் மன்னுசெக்கர் வானமென
வேணிப் பிரான்றோளின் மேவுஞ் சிறுகுருந்தோ. (௨)

உலகின்ற மாதா வுதவியபால் கஞ்ச
மலர்வாய்க ளாறு மணக்கின்ற வான்குருந்தோ. (௩)

பெண்ணாய்ந்த கற்புப் பிடியும் பிணைமானுங்
கண்ணரக் கண்டு களிக்கவரு கற்பகமோ. (ச)

நீலமயில் வாகனனோ நெட்டிலேவே லாயுதனோ
கோலநிறை கோழிக் கொடிபடைத்த சேவகனோ. (ரு)

ஆறிரண்டு தோளானோ வாறு முகத்தானோ
தேறுமறை கொஞ்சஞ் சிறுசதங்கைத் தாளானோ. (சு)

மகுடங்க ளாறு மணிக்குழைக ளீராஹந்
திசுழ்குடக மீராறுஞ் சிலம்புந் தரித்தானோ. (எ)

சடைமேற் பிறையையழுந்நா றன்னாற் பிணித்தணிந்து
விடையான் மடிமேல் விளையாடு மாரமுதோ. (அ)

செஞ்சதங்கை கொஞ்சச் சிறுகிங் கிணியாடக்
சஞ்சமலர்த் தாளுமையாள் கண்களிக்க வந்தானோ. (க)

ஆய்மா ரறுவர்களு மம்பிகையுங் கங்கையின்னுஞ்
சேயேயென் றேந்திச் சிரமோந்து கொள்குநுந்தோ. (கௌ)

கானந் திரிவேடர் கன்னிகைக்காகப் பரண்மேன்
ஞானங்கமழ் பாத நண்ணவைத்த நாயகமோ. (கக)

புராரிசிறு வாவென்னப் பூவுலகங் காக்கு
முராரிமரு காவென்ன முன்வந்து நின்றானோ. (கஉ)

அமரா பதியி லமரரெல் லாஞ்சூழ்ந்து
தமராகி வாழ்த்தவெள்ளைத் தந்திமேல் வந்தானோ. (கங)

அண்ட மனந்த மருளுருவி னின்றிலகக்
கண்டமரர் போற்றத் கனகவரை நின்றானோ. (கச)

தவமுனிவர் தேவர் சபசயவென் றேத்த
நவவீர ராமணிக்கு நடுவிருந்த நாயகமோ. (கரு)

பொதிய முனியகத்துப் பொங்குமிரு ணீங்க
விதியு மறியா விளக்கேற்றுந் தேசிகனோ. (கங)

அருணகிரி நாத னருந்தமிழ்நூற் கீரன்
கருணைபெற வோதுங் கனிமலைத் தோளானோ. (கள)

பிரம னறியாப் பிரணவத்தி னத்த
மரனார் செவிகுளிர வன் றுரைத்த சற்குருவோ. (கஅ)

அரிவைமுரு காவென் றழைக்குமுன்னே வந்து
கரமுதவி நின்ற கருணைப் பெருந்தேவோ. (கச)

வேலைக் கலைபயின்ற மேதகுபொய் யாமொழிக்குப்
பாலைக் கடைமீதென்று பகர்ந்தபெரும் பர்வலனோ. (உ௦)

தார்மார் பகனோ சமரபுரி நாயகனோ
சூர்மார் புருவத் தொனைத்தவடி வேலவனோ. (உ௧)

சூன்றமுங் கொக்குங் குரைகடலுஞ் சூர்மார்புங்
சூன்றவடி வேலெறிந்த கொற்றவனோ நற்றவனோ. (உ௨)

சமரபுரித் தேவோ தணிகைமலைத் தேனோ
வமரும் பழனிமலைக் கானமணி விளக்கோ. (உ௩)

சீரலைவாப் முத்தோ திருப்பரங்குன் றத்தரசோ
வேரகத்தி லென்று மிருந்தபெரு வாழ்வோ. (உ௪)

பழமுதிர் சோலைப் பரனோ குறிஞ்சிக்
கழுவனென நல்லோர் கிளக்கும் பெருமானோ. (உ௫)

சங்கப் பலகைத் தமிழைப் புலவோர்க்குப்
பங்கப் படாமற் பகர்ந்தபெரும் பாவலனே. (௨௬)

நாயினேன் செய்பிழைக ண்டா தென துளமே
கோயிலாக் கொண்டு குடியிருந்த மெய்ப்பொருளே. (௨௭)

வானவர்க்குழ் போருரை வந்தடைந்த பேர்க்கெல்லா
மோனசுகங் காட்டி முத்திதருந் தேசிகனே. (௨௮)

உள்ளத் திமிர மொழித்துச் சிவானந்த
வெள்ளத்து ளன்பர் விளையாட வைத்தானே. (௨௯)

அரனேடு வந்தம்மை யளித்தவள்ளப் பாலேப்
புரைதீர வுண்டவரைப் போதமுறக் கண்டானே. (௩௦)

பொற்றாளம் பொற்சின்னம் பொற்பார் சிவிகையொடு
நற்றாளப் பந்தரையு நம்பர்கையிற் பெற்றானே. (௩௧)

மதுரைச் சமண மதகரிக ளெல்லாஞ்
சிதறத் துரந்த சிவசமய கோளரியோ. (௩௨)

மயிலைநகர் தன்னில் வன்னியடு மென்பைக்
குயிலை நிகருமொழிக் கோதையாய்ச் செய்தானே. (௩௩)

புச்சா புரத்தி லனந்த முயிரையெல்லாம்
முச்சோ ளுங்கடந்த பேரின்பம் வைத்தானே. (௩௪)

வந்தோர் பிணிதீர்க்கு மாமருந்தோ வன்பருக்குச்
சந்தோட நல்குஞ் சமரபுரி மாந்தியோ. (௩௫)

தாயோ தமரோவென் றுதையோ சற்குருவோ
தேயாக் கருணைபொழி தென்போரி வேலவனே. (௩௬)

முத்தோ குலிசமோ மூதொளிமா ணிக்கமோ
சித்தோ தென்போரூர்ச் சிவானந்த வாரிதியோ. (௩௭)

பாலோ செத்தேனோ பழமோ பழமறையோ
மேலேர் புகழ்போரூர் விறற்றிருந்த பார்த்தியனோ: (௩௮)

அன்னமோ பைங்குளியோ வம்பிகைகண் ணுக்கினிய
சொன்னமோ போரூர்ச் சுகபூரண வொளியோ. (௩௯)

ஞானக் கரும்போமெய்ஞ் ஞானானந்தக் கடலோ
தானற்றர் போற்றுஞ் சமரபுரித் தண்ணளியோ. (௪௦)

என்றென்றே தாலாட்டி யெல்லோர்ந் தின்பமுற
ஊற்றுகளே செய்யுமெங்க ணாதன்போ ருரிறையோ. (௪௧)

சிதம்பரசுவாமிகள் தாலாட்டு

மு ற் றி ற் று.

உ
ஹரி: ஓம்.

பெருமாள் தாலாட்டு

எ ன் னு ம்

ஸ்ரீ ராமர் தாலாட்டு.

கா ப் பு.

பேரான அயோத்திப் பெருமானைத் தாலாட்டச்
சீரார் குருகையர்கோன் சேவடிகள் காப்பாமே.

நூல்.

அன்றமரர்க் காக வயோத்தியெனும் பட்டணத்தில்
சென்றன் றவதரித்த திருமலைச் சொன்னாரோ. (க)

தெள்ளுதமிழ் கொண்டாடச் சீரார் தசரதிற்குப்
பிள்ளைவிடாய் தீர்த்த பெருமானைச் சொன்னாரோ. (உ)

காவ லழியக் கருதிலங்கை தானழிய
மூவ ருடன்பிறந்து மூவுலகை யாண்டானோ. (ங)

கருதலர்கள் காலனோ கண்ணார்ந்த கற்பகமோ
பரிவுடைய தாயார்க்குப் பாற்குடமாய் நின்றானோ. (ச)

விராதி விரனே வேந்தர்க்கு டாமணியோ
சீராம னென்னுந் திருநாமம் பெற்றானே. (௩)

பேராத் பெரியவனே பேருலகை யாண்டவனே
சீரார் சிறப்புடைய செங்கண்முகின் மேனியனே. (௪)

சுவலயத்தோர் கொண்டாடக் குடுமிப் பிராயத்தே
கலமுனிவன் சொற்கேட்டுத் தாடகையை யெய்தவனே. (௫)

மாசிலா முத்தோ மணிவயிரத் தோளானே
கோசிகனார் வேள்விக் குறைதவிர்த்த கொற்றவனே. (௬)

அரியகுடிக் கரசோ வாடவர்க்குட் போரேறே
பெரியதொரு சிலையைப் பெண்வடிவு செய்தவனே. (௭)

அலைகடல்குழ் வையகத்தே யார்க்கு மசைக்கவொண்ணுச்
சிலையைவரை யக்குனித்துச் சீதைமணஞ் செய்தவனே. (௮)

தாதைதன் சொற்கேட்டுத் தாமமுடி ரூடாமல்
சீதையுடன் கானகத்தே சென்ற பெருமானோ. (௯)

சித்திர கூடத்தே சேர்ந்து பரதனுக்கு
பத்திசெய்ப் பாதுகையும் பாரரசு மீந்தானே. (௧௦)

தாமமணி மார்பனே தம்பிதுணை யுள்ளவனே
மாமுனிவர்க் கெல்லாம் மனக்கவலை தீர்த்தவனே. (௧௧)

தாக்குடனே பேசுந் தனக்கடங்கா சூர்ப்பநகை
மூக்கரிந்த சேவகற்கு முன்பிறந்த சேவகனே. (௧௨)

தன்மாயை காட்டித் தையலுள்ள மாலாக்கும்
பொன்மானின் பின்போன புண்ணியனைச் சொன்னாரோ. (1)

அக்கா னகத்தே யணிமயிலேத் தேடுதற்குச்
சுக்கிரீ வன்றனுடன் தோழமையைக் கொண்டானே. (௧௬)

கோல மதகளிறோ கொற்றவர்தம் போரேரோ
வாஸிதலைக் கொல்லவொரு வாளியெய்த வல்லவனே. (௧௭)

ஆழி கொடுத்தே யனுமானைத் தாதனுப்பி
வாழு மிலங்கைநகர் வழிபார்த்து நின்றவனே. (௧௮)

இருங்கடலைத் தாண்டி யிலங்கைநகர் தீழுட்டித்
திருப்பியனு மானுரைக்கச் சீதைசெயல் கேட்டவனே. (௧௯)

வானரங்க ளென்னு மகாசேனை தன்னுடனே
தானிலங்கை வேரறுக்கத் தண்டெடுத்த சேவகனே. (௨௦)

அடல்பெரிய வீரியனே வன்புருடி கொண்டவனே
கடல்கலங்க முன்னுள் கணைவாங்குள் காவலனே. (௨௧)

துலங்கும் பெருங்கடலைத் தூர்த்தேறி யப்புறம்போய்
துலங்கைநகர் கண்ட விராகவனைச் சொன்னாரோ. (௨௨)

கொக்கரித்து வானரங்கள் கூத்தாட வெத்திசையும்
அக்கடலைப் பின்விட்ட டரக்கர்பதி புக்கவனே. (௨௩)

ருன்றுபோல் வந்த கொடியதொரு ராவணனை
யின்றுபோய் நானேவா வென்ற பெருமானோ. (௨௪)

சீரரக்கர் சேனையெல்லாஞ் சென்றும் போர்க்களத்தில்
வேரறுத்துத் தேவர்கிறை மீட்ட பெருமானோ. (௨௫)

நாடி யரக்கர்பதி னுலா யிரவருடன்
கடிவரும் ராவணனைக் கொன்ற பெருமானோ. (௨௬)

பத்துமணி முடிபும் பத்திரண்டு திண்டோளும்
தத்திவிழ வெய்த தடம்பெரிய சேவகனே. (உ௮)

பூண்டமணித் தேரும் பொன்னிலங்கை மாநகரும்
மீண்டுமவன் றம்பி விபீடணனுக் கிந்தவனே. (உ௯)

மட்டவிழ்தார் சீதைசிறை மாற்றியவ டன்னேடும்
சட்டமுடை யயோத்திரகர் சார்ந்தரசு செய்தவனே. (உ௯)

சீராம ராமனே சீதைசிறை பீட்டவனே
பேராற் பெரியவனே பேருலகை யாண்டவனே. (௩௦)

செப்பமுடன் சேர்த்தெடுத்த சீராமர் தாலாட்டை
முப்பதுங் கற்றவர்கள் மூவுலகை யாள்வாரே. (௩௧)

ஸ்ரீ ராமர் தாலாட்டு

மு ற் றி ற் று.

உ

சிவமயம்.

முருகன்துணை.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வித்வான் திருளவ்வுளர்

இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய

திருப்பரங்கிரிக்

குமரவேள் தாலாட்டு.

காப்பு.

சேலாட்டும் பண்ணைத் திருப்பரங்கிரிக்குகன்றன்
மூலாட்டுக் கைந்துகரத் தந்திமலர்த் தாள்பணிவாம்.

நூல்.

பூமேவும் வேதன் பொறிமார் பகன்சொலரன்
நாமேவு நன்னுதற்கட் டோன்றுஞ் சுடருருவோ.

(க)

சீர்சேர் சுடர்ப் பொறியைச் செஞ்சுடரோன் கையேந்தி
வார்சரவ ணத்தடத்தே வைக்க வளர்த்தவனோ. (௨)

சிவணும்வெண் ணீறிலங்கச் சேர்திலக நெற்றித்
தவள மதிநிகர்பூந் தண்முகமோ ராருனோ. (௩)

அவலிலா வாறு முகமலர வோராறு
பாவையர்பா லூட்டவுண்ட பண்ணினிய வாயானோ. (௪)

பெற்றோர்கற் றோர்க்குப் பெருங்கருணை காட்டியன்பு
முற்றோங்க மேவுமியன் முந்நான்கு கண்ணனோ. (௫)

எண்டருசீர் முத்தமிழி னின்சுவையைக் கொண்டருளுங்
குண்டலஞ்சே ரீராறு கோலவள்ளைக் காதானோ. (௬)

செயிர்தீர்மா ணிக்கமணி சேரையம் படையாம்
வயிரமணித் தார்துலங்கும் வண்ணமணி மாபானோ. (௭)

மாலெனும் மானும்பொன் மாணங்கண் டின்மகிழ்ப்
பாலவினே யாடல்செயும் பன்னிருகைப் பெம்மானோ. (௮)

தாம்பி முகன்புகழ்ச் சோதிநவ ரத்நமணிச்
செம்பொற்றண் டைகலிக்குஞ் செந்தளிர்ப்ப தாம்புயனோ. (௯)

தவள ரதர்முனஞ்செய் தக்கமகந் தோன்று
வமார் தகரிவர்த்து ஞாலம்வலம் வந்தவனோ. (௧௦)

உள்ளத்தன் பார வுமையாள் களபமுலை
வள்ளத் தழுதுதர வாங்கியுண்ட காங்கெயனோ. (௧௧)

காலின்மணிக் கிண்கிணிகள் கல்லெனநன் கோலமிட
வேலு மரன்றனெண்டோ ளேறிவினே யாடுமன்னோ. (௧௨)

விந்தையுறும் வேதன் மெலியச் சிறையிலிட்டுத்
தந்தைக்கோங் காரவுரை சாற்றுங் குருபரனே. (௧௩)

வேத நெறிகழைக்க வேதாக மஞ்செழிக்கப்
போதகஞ்செய் தோங்குபரி பூரணக்ரு பாநிதியோ. (௧௪)

முத்தேவர் வின்னோர் முனிவரெந் நாட்டவரு
மெய்த்தேவ வென்றுநிதம் வேண்டுஞ் சுகாமணியோ. (௧௫)

நாலா ரணம்பரவு நாரா யணியளித்த
வேலா யுதமேந்தும் வீரப்ர தாபமன்னே. (௧௬)

கொங்கவிழம் லர்க்குழலார் கூர்நயன வண்டுகள்பாய்
செங்கடப்பந் தாரிலங்குஞ் சீர்சேர் புயாசலனே. (௧௭)

கார்த்திகே யப்பேர்கொள் காலஸ்ரீ காத்திடெனச்
சீர்த்தியுறு மந்தனர்கள் சேலிக்கும் வான்பொருளோ. (௧௮)

இச்சைமிகப் பச்சைமயி லேறியொரு மாங்கனிக்கா
யுச்சிதமா யோடி புலகைவலம் வந்தவனே. (௧௯)

ஆலமந்த நால்லோர்க் கவிர்மெய்ந் நிலைகாட்டு
மேலவர்க்கு மேலாய் விளங்கும் குருமணியோ. (௨௦)

கண்மணியோ மேலாக் கருதும் பணிமணியோ
விண்மணியோ யோகியரும் வேண்டுஞ்சிந் தாமணியோ. (௨௧)

முக்கணியோ தேனே முதிர்திஞ் சுவையமுதோ
தக்கவர்க ளேத்துஞ் சடாட்சரத்தின் சற்பொருளோ. (௨௨)

தத்துவப்பூங் கொத்தோ சத்தர்நிதம் போற்றுசித்தோ
கத்தர்வேய். முக்தர்களுக் கண்ணுதித்த வாணிமுத்தோ. ( )

பண்ணோரு மின்பமாய் பண்ணே நிராமாயனே
விண்ணோர் கருமணன் வெட்சியணி யும்புயனே. (உச)

வானையளா வுற்றொடுக்க மாமுனிவ னுள்ளமிசை
ஞானவொளி வீசு கவைய மணிவிளக்கோ. (உரு)

சொற்பறங்கி சிபமுந் திவலைமலை யேரகச்செந்
திற்பதிஞன் றுடனெழுந் சீர்த்தலமே வும்பறனே. (உச)

சிவதியுந் செம்மொ டிவலைபுதித்த பைந்தொடியா
ளேவதியு முத்தமட்டிடந் திவபக் களஞ்சியமோ. (உ௪)

எண்ணியபோ தெல்லா மெதிர்ந்தோன்றி வாழ்வமிக
நண்ணும் படிவறங்க ண்கூந் தயாந்தியோ. (உ௫)

பத்தர்செய்த சூற்றக்கள் பாரா தாளம்பொறுத்துச்
சத்தியளித் தாளுஞ் சிவஞான தேசிகனே. (உ௬)

எயுமடி யேன்ற னிடர் ற்த்தென் சித்தமுமேர்
கோயலென வுள்ளத்திற் கொண்டுகைசி வக்கொழுந்தோ. ()

அக்ரம சூரபத்ம னாதி யசுமற
விக்ரமங்காட் டென்னவன் னேன்ருமுய ராண்டகையோ. ()

தவவீர மேவசுரர் தம்மொடமர் செய்ய
நவவீரர் சூழநடு நாயகமா நின்றவனே. (௩௨)

வானூர்க ரேசனெடு வானவரும் வந்திறைஞ்சச்
சேனா பதியாகச் சேர்ந்தமர்செய் சேவகனே. (௩௩)

வீரமிகு தாருகனோர் வெற்பாகக் கண்டிவைவேல்
சோரமற விட்டுத் தொனைத்துவெற்றி கொண்டவனே. (௩௪)

ஆயிரத்தெட் டண்டங்க ளாண்டவிறற் சூரபன்மன்
சாயக்கூ றிட்ட சமரவடி வேற்கரனே. (௩௫)

சூரா தியரொழியத் துங்கவடி வேல்விடுத்து
வீரதி வீரனென மெய்ப்பேர்கொள் வித்தகனே. (௩௬)

தீயனெனுஞ் சூரபன்மன் சேவன்மயி லாகிநின்று
தூய சரணிறைஞ்சித் தோத்திரிக்கக் காத்தவனே. (௩௭)

விசயமிகக் கண்டவண்டர் வேண்டவெள்ளை யானை
யிசையும் பவனிவந்தங் கின்பருளுஞ் செவ்வேளோ. (௩௮)

விண்ணரசுங் கற்பமைந்த மென்சசியு மெய்ச்சரிய
பெண்ணரசொண் டெய்வப் பிடியைமனஞ் செய்தவனே. ( )

திருமுருகா வென்றொருபெண் சிந்தையிற்சிற் திக்கு
மருமையுணர்ந் தங்கை யளித்தாண்ட பூரணனே. (௪௦)

கற்றுணர்நக் கிரன் கவின்குருகாற் றுப்படைநூ
லுற்றமணத் தார்போ லுவந்தருளு மொள்ளொளியோ. (௪௧)

மாமன் மருமகனே மன்னன் நிருமகனே
கோமதிப ரங்கிரிவாழ் கோனும் பெருமகனே. (௪௨)

பூன்பங் கயப்பதனே பூரணியி னற்சுதனே
மாண்பமைப ரங்கிரிக்கண் வாழும்பா ரங்கதனே. (௪௩)

சுகமாரு நற்றவனே தொல்கலைகள் வல்ல
தஞ்சீர் பரங்குன்றற் தங்குமெங்கள் கொற்றவனே. (௪௪)

தொழுஞ்சுரர்சே னுபதியோ சொல்லருஞ்சீர் மேவுஞ்
செழும்பரங்கி ரிங்கட் சிவானந்த வாரிதியோ. (௪௫)

வானுறுதெய் வப்பிடிக்கும் வண்குறவர் பொற்கொடிக்குந்
தான மழகனிறோ தண்பூங் கொழுகொம்போ. (சச)

அன்பிற் புகழ்சொ லருணகிரி நாதர்தமக்
கின்பமைநற் பேறளிக்கு மேர்ப்பரங்கி ரிக்கரசோ. (சஎ)

வன்பிணிதா ரித்திரம்பேய் மாமலடு கூன்செளிடு
தன்பூமை நீங்கிய்யத் தூய்வரந்தர் தாள்பரனோ. (சஅ)

என்னப் புகழ்ந்நுரைக்கும் யாவர்களு மின்பமுற
மன்னுந் திருவருள்செய வண்பரங்கி ரிக்குகனே. (சக)

உத்தமமா ரெவ்வு னுறையாம சாமிசொஹ (ச)
மித்தமிழ்கேட் டாளு மிறைவனே சுண்வளராய். (ரு0)

அருள்பரங்கி ரிக்குகன்ற லாட்டைக்கற் றோர்கண்
மருளகன்ஞா னந்திருவும் வாய்ந்துபெரும் பேறுறுவார். ()

திருப்பரங்கிரிக் குமரவேள் தாலாட்டு

மு ற் றி ற் று.

உ-
கடவுள் துணை.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வித்வான் திருளவ்வுளர்
இராமசாமி செட்டியாரவர்கள்
இயற்றிய

பிள்வாத் தாலாட்டு.

காப்பு - வேண்பா.

பெரும்புகழ்கொள் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையா ரென்னெஞ்
சரும்புகன பீடமுற லாலே - கரும்புகனி
கண்டமிழ்துங் கைப்பக் கவின்பிள்ளைத் தாலாட்டு
வண்டமிழிற் பாடல் வரும்.

ஆண்பிடி மெத்த தாலாட்டு.

இராகம் - நீலாம்பரி.

ஆராரோ ஆராரோ அனாரசே ஆராரோ
சீராரு மெங்கள் சிரோமணியே ஆராரோ.

நற்கரும்புஞ் சர்க்கரையு நாடும் அமுதமும்போற்
சொற்கவினசெய் முத்தமிழோர துதிபதியே கண்வளராய். (1)

தாய்மாரிகள் சீராட்டத் தையளல்லார் தாராட்ட.
ஆபுமணித் தொட்டிலிலே அற்புதனே கண்வளராய். (2)

கின்னரி வாசிக்கக் கிளிகளுடன் பூவைகொஞ்சு
வன்னமணித் தொட்டிலிலே வாழ்வேகீ கண்வளராய். (3)

மாற்றுயர்ந்த தங்க வடம்பூட்டித் தாராட்டிப்
போற்றி வளர்க்கவளர் புத்திரனே கண்வளராய். (4)

பவள வடம்விளங்கப் பசுர்முத்து மாலைதொங்க
நவமணிப்பூந் தொட்டிலிலே நராதிரனே கண்வளராய். (5)

நீராட்டி யந்தி நிலாக்காட்டிப் பொட்டுமிட்டுச்
சீராட்டு மெங்கள் சிகாமணியே கண்வளராய். (6)

வெண்ணிற நெற்றி விளங்கவுங்கண் மைதீட்டி
நண்ண வளர்க்குமெங்கள் நாயகமே கண்வளராய். (7)

தளதளெனுந் தண்டை சதங்கையொடு பாதசரம்
நளினமலர்த் தாளிலங்க நன்மணியே கண்வளராய். (8)

குஞ்சுமணி பொற்சதங்கை கோலமுயர் பொன்னரைநாண்
விஞ்சுமொளி வீச விதரணனே கண்வளராய். (கௌ)

வைய மதிக்கு மணிக்கடகம் பாட்டிலுடன்
கையிற்பொற் காப்புங் கவின்பெறவே கண்வளராய். (கௌ)

சிறுவிரலிற் பச்சை சிறந்தவயி ரம்பதிக்கப்
பெறுமோ திரங்கள் பிறங்கவே கண்வளராய். (கக)

எஞ்சு மிருபுறத்து மிலங்கிரு தலைப்பட்சி
கொஞ்சுதல்போல் வங்கியுங்கை குலவவே கண்வளராய். (கஉ)

சரப்பனில் வச்சமணித் தாழ்வடமுத் தாரம்
திருப்பெறும்வண் மார்பிற் திகழவே கண்வளராய். (கங)

காதில் வயிரக் கடுக்கனுயர் முருகும்
நீதமுடன் விளங்க நிதிபதியே கண்வளராய். (கச)

பங்காள தேசமுன்போய் பாட்டனார் கொண்டுவந்த
சிங்காரக் கொண்டை திகழவே கண்வளராய். (கரு)

கொற்றவருங் கண்டு குதுகலிக்குஞ் சுட்டிபிறை
நெற்றிதனின் மேவி நிலவவே கண்வளராய். (கசு)

நிலையேழ்கொள் மாடமதில் நேருமணிக் கூடமதில்
நலமாக வாழு நேரந்திரனே கண்வளராய். (கௌ)

நாளங் குலஞ்செழிக்க நற்சீர் மனைதழைக்க
வேளெனவே வந்ததவ மெய்ப்பேறே கண்வளராய். (கஅ)

பிள்ளைகவி தீர்க்கப் பெருக்கமுடன் வந்துதித்த
வள்ளலே திவ்ய மரகதமே கண்வளராய். (கக)

கொங்கென்று மாறாக் குலமலர்ப்பூங் காவனத்தே
பொங்கமுடன் மேவும் புதுமலரே கண்வளராய். (20)

ஆக்கன்முதல் முத்தொழிற்செ யற்புதனால் வந்திசைகொள்
பாக்கியத்தி னுல்வினைந்த பாக்கியமே கண்வளராய். (21)

தாலமெங் கணுஞ்சீர் தழைத்தோங்க வேயுதித்த
பாலசுந் தரன்மகிழும் பார்த்திபனே கண்வளராய். (22)

ஆன்றோர்க ளெல்லாம் அனுதினம்வந் தாசுசொலத்
தோன்றுரித்ய கல்பாண சுந்தரமே கண்வளராய். (23)

வாடாத பூவே மதுகரஞ்சூழ் பைங்காவே
கோடாத புஷ்பரதக் கோவேனீ கண்வளராய். (24)

விண்ணிலுறை தேவேந்தரன் மெய்நடுக்கந் திர்த்தசுப்ர
மண்ணியன்போல் வந்த மதலையே கண்வளராய். (25)

நேயமே யின்பே நிறைநேர் நடுநிலையோர்
ஞாயமே கண்ணே நரபதியே கண்வளராய். (26)

தபலட் சணத்தோர் சதாநிதமும் வாழ்த்துஞ்
சுபலட் சணநிறைந்த தோன்றலே கண்வளராய். (27)

ஆரா வழுதே அதிமதுர முக்கனியே
பேராரு மெங்கள்குலப் பேரரசே கண்வளராய். (28)

எத்தேசத் துள்ளவரு மெண்ணி மிகமதிக்கு
முத்தே பவளமென்வாய் முதல்வனே கண்வளராய். (29)

பூங்கா வனத்தளியே புலவர்புகழ் தண்ணளியே
பாங்காருந் தெய்வப் பசுங்குளியே கண்வளராய். (30)

சிந்தா மணியே தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
நந்தா மணிவிளக்கே நட்பேநீ கண்வளராய். (௩௧)

பொற்பா ரதிபதியே பூரண கலாமதியே
சுற்பாத் திரர்புகழந் தயாநிதியே கண்வளராய். (௩௨)

கண்ணே கருணைக் கடலே யிசைக்குயிலே
பண்ணே யினிய பழமேநீ கண்வளராய். (௩௩)

தித்திக்குஞ் செங்கரும்பே சீனிச் சருக்கரையே
எத்திக்கும் போற்றும் இலஞ்சியமே கண்வளராய். (௩௪)

கன்னல்விற்கை மன்மதனுன் கட்டழகைக் கண்டு வெட்கி
பின்னமுற்றா னெண்சப் பிரமணியே கண்வளராய். (௩௫)

தாயாரும் பாலூட்டத் தந்தையுமே பக்கலுற
ஓயாக் கவலையென்ன வுத்தமனே கண்வளராய். (௩௬)

மேவுமொரு நாளையிலே வேண்பல வேளையிலே
கூவி யழுவதென்னே கொற்றவனே கண்வளராய். (௩௭)

ஆம்பலசொல் கேளாமல் ஆம்பல்மலர் வாய் திறந்து
தேம்புவதேன் தெய்வ சிகாமணியே கண்வளராய். (௩௮)

சுற்றுபுலி யால்வெருண்டாய் துற்பூதத் தால்மருண்டாய்
நெற்றியில்வெண் ணீறிடுவே னிருபனே கண்வளராய். (௩௯)

உரத்த புலியதையும் ஒண்புழைக்கை யானையையும்
துரத்திவிட்டேன் ஆரமுத சோமனே கண்வளராய். (௪௦)

பூனையனீ கண்டு பொருமி யழவேண்டாம்
சுனமற வோட்டிவிட்டே னின்னமுதே கண்வளராய். (௪௧)

ஆண்பிள்ளைத் தாகவெட்டி

அக்காள் அடித்தாளோ அம்மான்மார் வைதாரோ
மிக்காகத் தேம்புவதேன் வித்தகனே கண்வளராய். (௪௨)

நீளும் பெருவாழ்வு நினக்கென்ன சொற்றாழ்வு
நாளும் வளமோங்கு நவமணியே கண்வளராய். (௪௩)

கட்டிகருப் புரங் கனாதட்டி லேற்றிவைத்துத்
திட்டி கழிக்குமுள்ளே தின்கரனே கண்வளராய். (௪௪)

மெல்லியர்கை கால்டிடித்து மெல்ல மருந்தளிப்பார்
அல்ல லுருமல் அருந்தவனே கண்வளராய். (௪௫)

வட்ட முலைதிறந்து மங்கையரும் பாக்கறந்தே
இட்டமுட னீவா ரிருஞ்சிதமே கண்வளராய். (௪௬)

தங்கத்தா லானைகளுந் தந்தத்தி னாற்பரியும்
இங்கிதமின் னாரளித்தா ரிளங்கதிரே கண்வளராய். (௪௭)

பாட்டனார் பாட்டியுமே பலகாரங் கொண்டுவந்தார்
வாட்டமேன் ஞடா மணியேநீ கண்வளராய். (௪௮)

தாம மலர்மலை சரப்பவியும் அம்மான்மார்
தாமதமில் லாதளித்தார் சற்குணனே கண்வளராய். (௪௯)

சித்திரஞ்சேர் வேலைமிகத் தீர்ந்ததங்கப் பாப்பாசம்
அத்தைமார் வாங்கிவந்தார் ஆதவனே கண்வளராய். (௫௦)

எழுதப் பொன் னோலை பெழுத்தா ணியுமிந்தப்
பொழுதே தருவேன் புரந்தரனே கண்வளராய். (௫௧)

பொற்சரிகைக் குல்லாவும் பொற்சரிகை யங்கிகளும்
நற்குடையுஞ் சொக்காயு நல்குவேன் கண்வளராய். (௫௨)

அத்தை மகளும்வந்தாள் அத்தையார் தானும்வந்தாள்
மெத்த மசும்ப்சியுடன் விஜயனே கண்வளராய். (௫௩)

வாச மலரெடுத்து வாசிகையா கத்தொடுத்து
நேசமுடன் மாமிதந்தாள் நித்திலமே கண்வளராய். (௫௪)

மணங்கொள்பணி நீராட்டி மல்லிகைப்பு மேற்கூட்டி
யிணங்க வளர்க்குமெங்க ளிளங்குருந்தே கண்வளராய். (௫௫)

தாயாரு மன்புபெறத் தாதை யுளங்கலிக்கச்
சேயாக வந்துதித்த செஞ்சுடரே கண்வளராய். (௫௬)

ஓசைக் குயில்கூவ வுவந்துமயில் கூத்தாட
நேசக் குளிகள்கொஞ்ச நிலைவிளக்கே கண்வளராய். (௫௭)

கக்கசீர்க் கற்பகமே சாதிறுஞ் சண்பகமே
கெக்கலிக்கு நற்சுகமே கஞ்சுகமே கண்வளராய். (௫௮)

ஆராரோ ஆராரோ ஆணரசே ஆராரோ
சீராரு மெங்கள் சிரோமணியே ஆராரோ.

ஆண்பிள்ளைத் தாலாட்டு

முற்றிற்று.

உ
கடவுள்துணை.

பெண்பிள்ளைத் தாலாட்டு.

இலக்கம் - நீலாம்பரி.

ஆராரோ ஆராரோ ஆரணங்கே ஆராரோ.
போரு மெங்கள் தவப் பெண்மணியே ஆராரோ.

பூபுகழ் தெய்வப் புலவர்துதி மன்னுகந்த
சாமிபரு ளென்னவளர் சற்குணியே கண்வளராய். (க)

அண்ணைமார் சீராட்ட அழகுநல்லார் தாலாட்ட [ராய்.
பொன்னின்மணித் தொட்டிலிலே பொற்கொடியே கண்வள

பண்ணுக் கிசைந்திலங்கும் பாலே செழுங்காவே
வண்ணமுப் மாதாவே வாழ்வேநீ கண்வளராய். (ங)

வானாட்சி மேவுசுரர் வந்திக்குந் தென்மதுரை
மீனாட்சி யின்கருபை மேவுமின்னே கண்வளராய். (ச)

பூவுலகத் துள்ள பொருத்ததிசைர் மேலோர்கள்
ஆவலுடன் வாழ்த்தும் அருந்ததியே கண்வளராய். (ரு)

ஒப்பிலா தோங்கும் ஒளிர்ஜீவ ரத்தினமே
முப்பார்சொல் பெண்ணைமே மேகனைமே கண்வளராய். (ஊ)

செம்பவள வாயார் தினமும் புகழ்த்துரைக்கும்
விம்பவள மேவும் விதுமுகத்தாய் கண்வளராய். (எ)

அமையந்தி வான்நிறைவே ராநு மணிநனுதற்
தமையந் தியுமகிழுஞ் சம்பனியே கண்வளராய். (அ)

ஒண்ணுதலா மீர்த்தாணி போதுமுயர் சர்வாணி
கண்ணன் மதிக்குதிநய கல்யாணி கண்வளராய். (ஆ)

பாதசரந் தன்டை பளபனென நிற்பதத்தே
சோதி மிகவிளங்கச் சுந்தரியே கண்வளராய். (க)

அரசிலையைப் போலு மமைந்த அரைமுற
வரிசைமணி சேர்ந்து வயங்கவே கண்வளராய். (கா)

பொற்காப்பும் பொற்கொணுசம் பொருந்து மணிவளையும்
விற்காணும் வங்கியுங்கை மேவவே கண்வளராய். (கஉ)

நத்தும் புலாக்குமலர் நாசியினும் பாவல்செவி
மெத்த வொளிவிச விதரணியே கண்வளராய். (கங)

தேங்குபுக முத்தூர் திகழ்சுப்ப ராயபின்னே
வாங்கில்கு முத்துவட மார்பசையக் கண்வளராய். (கச)

சீர்கொண்ட குப்பி சிகைத்தாடு பில்லைஞ்சம்
வர்கொண் பெர்கிரத்தி லிசைந்திடவே கண்வளராய். (கரு)

சும்பீர மென்கனிபின் றன்வண்ண மேலிலங்கக்
கெம்பீர மேவுசொன்னக் கனியேநீ கண்வளராய். (கக)

மண்பிசைந்தே யுண்டநெடு மான்மயங்க வந்தமின்னே
கண்பிசைந்தே யுள்ளங் கலங்குவதேன் கண்வளராய். (கஈ)

அத்தான்வந் தேகினரோ ஆகடியம் பேசினரோ
எத்தான் மனவருத்தம் ஏந்திழையே கண்வளராய். (கஅ)

சேலுங் கடலுநிகர் சீர்விழிமை தீட்டிமுலைப்
பாலுங் கொடுத்தேன் பசுங்களியே கண்வளராய். (கக)

மட்டிலாப் பூண்பூட்டி மதிநுதலிற் செந்திலகர்
பொட்டுநிட்டேன் சீர்வசந்தப் பூங்குயிலே கண்வளராய். ()

சத்தியவான் கோவிந்த ராநியின்றன் ஷார்பிவினிலே
சுத்தினிபா வாடைவிற்குங் கொண்டலேன் கண்வளராய். ()

விநியினிற் சுவாமியெகு லேடிக்கை யாகவருந்
தாதியர் காண்பிப்பார் தவப்பேறே கண்வளராய். (உ௩)

பொன்னு லமைந்தொளிரும் பூங்குடமும் சூரிபடமும்
நன்னயஞ்சேர் அத்தைதந்தாள் நாயகமே கண்வளராய். (உ௩)

தங்கத்தி னாலுறியுந் தனிவயிரச் செப்புகளும்
பொங்கமுடன் பாட்டிதந்தாள் பூவையே கண்வளராய். (உ௪)

தறைமெழுதி யுண்டுபெருந் தவமிருந்தும் பெற்ற
நிறைவடிவு மேவுமெங்கள் நித்திலமே கண்வளராய். (உ௫)

விண்ணவ ரென்றென்றும் விரும்புஞ் சுவையமுதே
நின்னையமா யோங்குசங்க நிதியேநீ கண்வளராய். (உ௬)

நடாத மாணே யுவட்டாத ரெந்தேனே
நீடாழி குழ்புகியோர் நிதியமே கண்வளராய். (உ௭)

கோமே தகமே குறைவிலா வித்தகமே
மாமேவு தெய்வ மணிவிளக்கே கண்வளராய். (உ௮)

கண்ணுன கண்ணே கருத்துக்கிசைந்த பண்ணே
பெண்ணுன பெண்ணேயென் பெண்ணரசே கண்வளராய். ()

பொற்று மறைமேவும் பொன்னினமே மின்னினமே
நற்றும்ஞ் சூடும் நவமணியே கண்வளராய். (௩௦)

வனஞ்சேர்நன் னேத்திரமே வாணர்புகழ் சூத்திரமே
குணஞ்சேர்சந் பாத்திரமே கோமளமே கண்வளராய். (௩௧)

பாரதியே சுத்த பவித்திரபா சீரதியே
மாரதியே சீரதிகம் வாய்ந்தமின்னே கண்வளராய். (௩௨)

மன்பார்சொ லெவ்வள் வருராம சாயியின்வாக்
கன்பாகக் கேட்டுவக்கு மிளங்குருந்தே கண்வளராய். (௩௩)

ஆராரோ ஆராரோ ஆரணங்கே ஆராரோ
பேராரு மெங்கள் தவப் பெண்மணியே ஆராரோ.

பெண்பிள்ளைத் தாலாட்டு

மு ற் ளி ற் று.

உ

சீவமயம்.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழர்ப்பண்டிதர்

ப்ரஹ்மபுரீ மஹாமஹோபாத்தியாயர்

வே. சாமிநாதையரவர்கள்

இயற்றிய

ஸ்ரீ மத்தியார்ச்சுனம்

ஸ்ரீ ஏகநாயகர்

தாலாட்டு.

சீர்மலிந்த கல்வியொடு செல்வமுமேன் மேல்வயங்கி
பேர்மலிந்த மாட லிடைமருத நாயகரோ.

(க)

எல்லாத் தலத்து மிடைமருதே மேலாமென்
தெல்லா மளித்தாட் கியம்பியருண் மாமணியோ.

(உ)

வாய்ந்த கயிலை வடிவா மருதநிழல்
ஏய்ந்த வுமையோ டெழுந்தருளி வாழாரோ.

(ஈ)

மாகா றிருளினிடை வந்தே யுருத்திரர்கள்
ஏகா தரு மிறைஞ்சுவெளிப் பட்டவரோ.

(ச)

மாறுமையான் பன்னாட்செய் மாதவங்கண் டன்னாண்முன்
சோதிமகா விங்கமாய்த் தோன்றியருள் சின்மயரோ. (ரு)

கோனையென் பார்தெளிந்து கொண்டாடு மாறுதன்னைத்
தானே யருச்சித்த தண்கருணை வாரிதியோ. (ரு)

காந மொருநடத்தின் கட்படிய மற்றதன்றன்
ஆகும் பசும்பொன்னு வாக்கியரு ளாரமுதோ. (எ)

பனாவரவம் பூணும் பரனையென் ருண்ட
கணபதிபூ சிக்கக் கவினு முதற்பொருளோ. (அ)

மாட்சி யுரோமசன்றன் மாதவங்கண் டன்னையொடு
காட்சிகொடுத் தன்னான் கவலை கடிந்தவரோ. (சு)

இலங்கு குறுமுனிவ னென்றுவரு மென்று
நலங்கொ ளவன்வரவை நாடியுறை நாயகமோ. (க0)

மண்ணைக்கொ டேலென்று மாவலிக்குச் சொற்றவன்றன்
கண்ணைக் கொடுத்தவனைக் காத்தருளுங் கற்பகமோ. (கக)

இன்பகற்று பாவத் திடைப்பட்டோர் மூழ்கினவர்
துன்பகற்று பூசத் துறையாடுஞ் சுந்தரமோ. (கஉ.)

சீமான் வரகுணப்பேர்த் தென்னவன்றன் காதலிபைக்
கோமானீ கொள்ளெனவே கொண்டகுணக் குன்றமோ. (கங)

அல்லார் களத்தா யருளென்பார் காதலித்த
வெல்லா மருளு மிடைமருத மார்க்கும்போ. (கச)

தேனோ ஁வையமுதோ தித்திக்குஞ் செய்யகனி
தானோ மலைபயந்த தையலா ளாருயிரோ. (கரு)

பிரமகத்தி மூன்றும் பெரும்பாவி நீக்கி
வரமளித்து மன்னுபிரை வாழ்த்தெய் மாமணியோ. (௧௩)

பிணி நீகோதில் புழம்புகார்ப் பின்னையார் தொன்முதும்
மலிங்கோவை கொண்டு மனமசுந்தித வள்ளலோ. (௧௪)

வயமேவச் சூழ்வோர்கள் வைக்குமடி யொன்றும்
கயமேதப் பேறருளு மாறருட்சிந் தாமணியோ. (௧௫)

தெய்வமில்லை பென்னுஞ் சிதடர்கல வரப்பூதச்
செய்வரத னாகியநந் தெய்வ சிகாமணியோ. (௧௬)

நீதஞ்ச மென்றவர்க்கா நீடுகம லைத்தெருவிந்
பாதஞ் சிவக்கப் பரவைமனை சென்றவரோ. (௧௭)

விண்ணவரும் பாதலத்தின் மேயவரு மென்றிசையின்
கண்ணவரு நந்தவத்தைக் காதலிக்க வந்தவரோ. (௧௮)

காவனங் காட்டுங் கடிமனையிற் சுந்தரரை
ஆவனங் காட்டி யடிமைகொண்ட வந்தனரோ. (௧௯)

தி நுத்தடியைப் போற்றிசெயுஞ் செல்வரைமுன் கோலந்
குருந்தடியி லாண்ட குரவர் சிகாமணியோ. (௨௦)

நந்தா வுலக நடுங்கா வனஞ்சடையில்
மந்தா மினியை மணந்தமண வாளரோ. (௨௧)

மன்னுபிர்கள் யாவும் வயங்குநா மென்பதைமுன்
மென்னன் பிரம்படியாற் தேற்றிவித்த மெய்ப்பொருளோ. (௨௨)

கானந் தனில்விசயன் காண்டபத் தாலடியின்
உனந் தவிர்படையொன் றிந்தருளு பெய்மாளோ. (௨௩)

துங்கத் தமிழ்மொழியின் தூய்மையெவ ரும்மறியச்
சங்கப் புலவரிடைத் தங்கியரு ணுவலரோ. (௨௭)

செயிரா வனவனைத்தூந் தீர்த்தருளும் பொன்னி
யபிரா வணத்துறையி லாடியரு ளங்கணரோ. (௨௮)

ஆரா வழுதோ வருட்கடலோ வெம்முடைய
தீராத துன்பமெலாந் தீர்க்குஞ் சிவக்கொழுந்தோ. (௨௯)

கருது மடியார் கலையெலாம் போக்கி
மருத நிழலினிடை வாழ்ந்தருளு மாமணியே. (௩௦)

ஸ்ரீ ஏகநாயகந் தாலாட்டு

முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாயநம:

ஸ்ரீமத்

பரமஹம்ஸ பரிவ்ரதாஜகாசார்யவரீய

ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாத ஸ்துருசுவாமிகள் மீது

ஷெ சுவாமிகள் திருவருள்பெற்று விளங்கிய

அச்சதானந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிப்

திருத்தா லா ட்டு.

நயதீயற்காட்சி.

மகத்பரிபூ ரணமயமாய் மகானந்த மாமிலகுஞ்
சகத்குருசி சங்கரா சார்யனெனுந் தற்பரஜே. (க)

பூதமய விடயமெலாம் புடைபெயர்ந்தித் டோடும்வண்ணஞ்
சிதசர ணவரிக்கத் தேடிவந்த தேசிகஜே. (உ)

இந்தியங்க ளெல்லா மிரியத் திருக்கரத்தாந்
பந்தவிருட் பாசம் பறிக்கும் பழம்பொருளோ. (ங)

புலனாதி கள்வழிபிற் போகா தருகிருத்தி
நலமா ரருட்பார்வை நாட்டவந்த நாயகஜே. (ச)

வாயு வியக்காபின்னி வரவொடுபோக் கற்றெறையு
மாயுமறி வோடுறங்க வமைத்தருளு மற்புதனே. (௭)

கரண விகற்பமெலாங் கழலக் கருணைசெய்யுந்
தருண மிஃதென்று தடுத்தாளுந் தாரகனே. (௮)

தத்துவங்க டம்மைத் தனித்தனியே பிரித்துணர்த்திச்
சித்தமய றன்னைச் சேதிக்குஞ் சிபதிபோ. (௯)

முத்தேகங் கட்டு ஏறவா விலட்சணமாய்க்
கத்தவிய மற்றிருக்குங் காட்சியாங் காரணனே. (௮)

அவத்தாத் திரய வனுருத சாட்சியதாய்த்
தவத்தாத் பெறும்பேறுபச் சார்கின்ற தன்மயனே. (௯)

ஐந்துகோ சங்கடமை யணையா வெதிரேக
வெந்தைமா தேவோ விருக்காதி கண்முடிவோ. (௧௦)

தத்துவா தீதத் தனிப்பரமாய்த் தற்சொருபத்
தொத்தோ வியம்போ லொளிர்கின்ற வெண்மயனே. (௧௧)

சுவேசுர சகத்தின் நிமிரமெலாந் தீர்த்தருளுந்
தேவாந் தினகரன்போற் நிகழ்தருசின் மாத்திரனே. (௧௨)

திரிசியங்க டாமாய்த் திரியா தெனதுளத்தி
லரிசியற்றிக் காக்கு மருளார்ந்த வாரியனே. (௧௩)

நானிவனென் றுன்னும னெவா யிலங்குறவே
தானமரு நிலையிதெனச் சாற்றுஞ் சகத்குருவோ. (௧௪)

மாயை யவித்தையெலா மாண்டவழி காணும
ஶோயும் படியருளி லொன்றவைக்கு முத்தமனே. (௧௫)

சத்தாநித் தாமெவைக்குந் தண்ணருள்செய் தாண்டருந்ந்
சத்தாகி யானந்தச் செல்வமாஞ் சிற்கனனே. (௧௩)

பெத்தமுத்தி காலத்தும் பிரியா வுபிரிச்சுபிரா
நித்தகத்த புத்தமுத்த நின்மல நிநுடகனே. (௧௪)

துவிதப் பிழையறுக்கத் தூங்குட்டி பொன்றக்கி
விவிதச் சங் கற்பமெலாம் வேரறச்செய் விழ்க்கனே. (௧௫)

துவிதாத் துவிதங்க டோன்றுவா னந்தலெள்ளச்
சுவையா ரமுதமுண்டு சொக்கவரு நிய்மையனே. (௧௬)

என்னையழித் தொழந்த விற்பப் பெருக்கோரின்
நன்னையெனக் களித்த சமரசசாட் சாத்தபரனே. (௧௭)

இவ்வண்ணந் தாலாட்டு மெம்போ விரங்கடமைக்
கவ்வுமல விருடரக் கதிர்பரப்புங் கருணையனே. (௧௮)

ப்ரஹ்மார்ப்பணம்.

திருத்தாலாட்டு

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள்

தாலாட்டு.

[இஃது அவர் சிஷ்யர் அருளிச்செய்தது.]

உலகுபுகழ் மெய்கண்டா னுண்மைஞா னாகரத்தின்
பலனுணர்ந்த சிற்றம் பலநாடித் தேசிகனே.

(க)

வாயே மனமே வரைபற்ற வோருரைபா
னீயேநா னென்று நிலைமை யளித்தானே.

(உ)

தெய்வநீ ராடிச் சிவாலயங்கள் கைதொழுது
மெய்வருந்தா தப்பாநீ நானென்ற வேதியனே.

(ங)

கையில்லிற் றோயாமல் கண்சிமிட்டி னோகாம
லேபழுளத் தாக்காம லாண்டபரி பூரணனே.

(ச)

பட்டினி விட்டுப் பலநாள் வருந்தாமே
யிட்ட மெனக்கு முனக்குமென்ற வீசுரனே.

(ந)

கோயில்வலம் வந்துபத கோகனகம் வாடாதே
நேபவருள் வெள்ளம் நிறைவித்த வாண்டகையோ.

(ஈ)

பேராதர வாகப் பேரறிவு போதித்த
சிராசைச் சிற்றம் பலநாடித் தேசிகனே. (௭)

நீயறிவா னந்தனா நாமிதனை நீக்கியதே
காயவறி வென்றருளாற் காட்டுங் கருணையனே. (௮)

கண்ணொரு மூன்றுங் கனற்சரமு மைம்முநமு
மண்ணவர்க்குங் காண வகையொளித்து வந்தானே. (௯)

தர்க்கம் படித்துத் தலைவொடித் துக் கொள்ளுவதைக்
கற்ககினை யாதருளைக் காட்டுங் கருணையனே. (௧௦)

கைம்மாறு போதமறக் காசினியோர் நூலைவிட்டு
நம்மாணை சும்மா விருவென்ற நாயகமே. (௧௧)

ஐம்மலமு மைம்தொழிலு மான்மாவு மைபறிவும்
பொய்யலவே யென்றிதனைப் போதித்த புண்ணியனே. (௧௨)

போன வழியெல்லாம் போகா தொடியெறித்து
தானவனாக் கும்பெருமை தந்த தவபயனே. (௧௩)

பார்க்கிற் சுகமதுவாய்ப் பாரா விடி னுலகா
பார்க்கு மனப்பரிய வானந்த வாரிதியோ. (௧௪)

அஞ்சுமலத் தாலு மழிவா யிருந்தவெனை
அஞ்சுமல நீக்கி யழியாமல் வைத்தானே. (௧௫)

பேதப் படுத்தல் பிராந்தியவே மும்மலமும்
வேதப் பொருண்முடிவே நீயென்ற வேதியனே. (௧௬)

சீர்புறவ மேனைத் திகழு மெனனள்ள
மூரணுவாய்க் கொண்டிருந்தே யென்னைபொழித்தானே. (௧௭)

சேர்வையார் தொண்டரிடஞ் சேரும் பவக்கடலைப்
பார்வையான் மாற்றிப் பதியாக்தி வைத்தானே. (௧௮)

பதிஞ்ஞப் பதியாய்ப் பதத்துக்கு பப்பாலாய்
விதிக்கும் விதியாய் விதிக்கும் பெருமானே. (௧௯)

தேவர் முனிவர் சித்தாந்தந் தோர்மறையோர்
மூலமவர்க் கப்பாலு மூவா முழுமுதலோ. (௨௦)

எங்கெங்குந் தானாகி யென்போ லுநுக்கொண்டு
மங்கும் பிறவிதனை மாற்றவந்த வள்ளலோ. (௨௧)

தானே வணங்கத் தலையாம் பதங்கொடுக்கும்
வேளைநகர்ச் சிற்றம் பலநாடி வித்தகனே. (௨௨)

காணற் கரியானே கண்மூன் றுடையானே
தானுவோ சங்கரனே சச்சிதா னந்தனே. (௨௩)

மேலுக்கு மேலாய் விருப்பாய் வெறுப்பாகி
நாலுக்குங் காண்பரிய நுண்ணியனே வையாந். (௨௪)

சொன்னு கமத்துஞ் சுருதிக்கு மெட்டாத
தன்னு தனமெனக்குத் தந்த தனிச்சுடரோ. (௨௫)

ஆலயங்கள் தேடி யலைபாதே யுன்னிடத்தே
சாலவந் காதிருப்போஞ் சத்தியமீ தென்றாரோ. (௨௬)

மானங் குலைந்து மதியழிந்து நான்கெட்டால்
நானென்று நீயென் றிரண்டில்லை யென்றாரோ. (௨௭)

பேறிழ விற்பம் பினிழப்புச் சாக்காடென்
றுதுங் கருவி லமைத்ததுனக் கென்றாரோ. (௨௮)

சாதி மதத்தாலுந் சமய மதத்தாலுங்
கோதிலா ஞானத்தைக் கூடவாரி தென்னுரோ. (உக)

வேட்டுவென்னய்ப் பட்டபுழ வேட்டுவெனத் தன்மைபொல்
நாட்டநம்மேல் வைக்கலை நற்சிவமே யென்றோ. (உ௧)

உறைய முடிநு முனமு முனய்வுங்
கவையிலன்றிப் போதத்தாற் கானவாரி தென்னுரோ. (உ௨)

கண்டார்க்குக் கண்டதாய்க் காணர்க்குக் காணுதாய்க்
சொண்டார்க்குக் கொண்ட குறியாகி கின்றோ. (உ௩)

அண்டாண்ட பூரணமா யப்பாலைக் கப்பாலாய்க்
கொண்டிமதிற் கொண்டறியாக் கொற்றவலைச் சொன்னாரார். (உ௪)

எல்லா வுயிரு மெனதுருவே யென்றரைத்து
நல்லா லினத்தில் நடத்தாலைச் சொன்னாரார். (உ௫)

கள்ள வழிவெல்லாங் கமலவழித் தீரட்டி.
யுள்ள மழுக்கறுத்த வென்பொருளைச் சொன்னாரார். (உ௬)

முத்துபரு முடியிரு முப்பாழங் காட்டியெனை
யத்துவித மாக்கு யருளுருவைச் சொன்னாரார். (உ௭)

ஆணைப் பெண்ணு யலியா யதல்லவாய்த்
தோணுத் துணையான சோதியனைச் சொன்னாரார். (உ௮)

ஒப்பிலா ஞான வருவே யுருவாகி
முப்புரத்தைச் சுட்டழித்த முக்கணனைச் சொன்னாரார். (உ௯)

உண்டி யுறக்க மொழியாப் பினிமுப்புக்
கொண்டு மகிழ்ந்த குணக்கடலைச் சொன்னாரார். (உ௧௦)

மேலார் திணையிரண்டாய் மெய்யா யுயிர்க்குயிராய்
நாலாம் பராபரமாம் நாயகனைச் சொன்னாரார். (சு0)

உள்ளங்கண்ட வெல்லா மொன்றாகி நின்றவொளி
யுள்ளங் குதிக்கொண் டொருமுதலாய் நின்றாரோ. (சுக)

செய்வினைக ளெல்லாந் திருவினைகள் தாமாக்கி
யுய்யவெனை யாண்டருளு முத்தமனைச் சொன்னாரார். (சஉ)

வன்னம் புனனம்வருந் தத்துவிதமாங் கலைபென்
றுன் னுமிட மென்னிடமென் றுற்றாரைச் சொன்னாரார். (1)

அண்டரிண்ட முள்ள மருளுருவே கோயிலெனக்
கொண்டொருவ ரும்மறியாக் கொற்றவனைச் சொன்னாரார். (2)

இன்னவடி. வின்னநிற ின்னபடி. பென்றறியா
துன்னு மிடத்தி லுதித்தானைச் சொன்னாரார். (சரு)

பார்த்து நினைத்தும் பரிசித்தும் பாவமறுத்
தேத்துநினை வைக்கொடுத்த வெங்கோனைச் சொன்னாரார். (3)

சிந்தையிலுற் றார்க்குஞ் சிவிலோக வீடளித்துப்
பந்த மகற்றும் பராபரனைச் சொன்னாரார். (சஎ)

பேதாதி பேத்மாய்ப் பேரறிவா மோருரையே
யாதார மாகுமென்ற வற்புதனைச் சொன்னாரார். (சஅ)

மூன்றுவினை கண்டார்க்கு முற்றுங் கெடவகற்றித்
தோன்றுவினை மாற்றுஞ் சுகோதயமே கண்வளரீர். (சக)

மெய்ஞ்ஞானக் கண்வளர மெய்கண்டான் மெய்வளர
வஞ்ஞானக் கண்ணகற் று மையர்திருக் கண்வளரீர். (கூ0)

சுத்த மசுத்தஞ் சுகமசுக மானந்த
சித்த மசித்தமென நின்றாரே கண்வளரீர். (௧௧)

முத்தொழிலாற் செய்த முறையிலகெ லாம்வளர
வத்தரே சீராசை யையரே கண்வளரீர். (௧௨)

வையம் வளர மறையோர் தொழில்வளர
மெய்யும் வளரவருள் மேகமே கண்வளரீர். (௧௩)

சொல்லுக் கடங்காச் சுகாதித மெய்ப்பொருளே
யல்ல லறுத்தாண்ட வாதியே கண்வளரீர். (௧௪)

இன்ப மிரண்டு மிபற்றியதற் கின்பமுமா
யன்பு நிறைந்த வருட்கடலே கண்வளரீர். (௧௫)

சமையத்தில் வீழாமற் தற்பாத்தி லாமாம
லமையக் கருணைதந்த வாதியே கண்வளரீர். (௧௬)

சுத்திமல மைந்துந் தருவதுநாம் போக்குதல்நா
முத்தியுநா மென்ற முழுமுதலே கண்வளரீர். (௧௭)

கிழலகு முற்றுங் கிளரொளியாய் நின்றபதம்
வாழவடி யேன்முன்னே வருந்த நடந்தாரோ. (௧௮)

வேதாவு மாலும் விளம்புதற்கு மெட்டாத
போதானந் தச்சொருபப் புண்ணியநீ யென்றாரோ. (௧௯)

கண்ணுலங் காணக் கருத்துக்கு மெட்டாதா
புண்ணடி லுண்ணடு முத்தமரே கண்வளரீர். (௨௦)

ஒங்காரத் துள்ளொளியி னுள்ளே தனைக்காட்டி
நீங்காமற் றாங்கருவத்த நிட்களனார் வாழியரோ. (௨௧)

சித்தாந்த சித்த விகற்பமது தீரவுடல்
முத்தனா மென்ற முழுமுதலே கண்வளரீர். (கூஉ)

ஒன்றிரண்டு மூன்றற் றெருநாலொ ரைந்தொன்பா
னின்றதெல்லாந் தானாகி நின்றாரே கண்வளரீர். (கூங்)

சீகாழிச் சிற்றம்பலநாடிகள் தாலாட்டு

முற்றிற்று.

௭

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மஹாவித்வான் காஞ்சிபுரம்

சபாபதி முதலியாரவர்களியற்றிய

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

திருத்தாலாட்டு.

காப்பு.

சீரார்சம் பந்தர்மேல் சிறந்திடுதா லாட்டுரைக்கக்
காரார்நல் யாணைமுகக் கணபதிதான் காப்பாமே.

நூ ல்.

சிவபாத விருதயர்முன் செய்யு மருந்தவத்தால்
புவிமீது காழியினில் போந்தருளுந் தேசிகளே. (க)

பண்பின் மிகுமன்னை பகவதியார் தங்கரத்தில்
நண்பி னெடுவளர்ந்த நல்ல தவக்கொழுந்தோ. (உ)

தீர்த்தக் கரையின்முக்கண் செல்வரொடு போந்துமைகண்
பார்த்தருளு மெய்ஞ்ஞானப் பாலுண்ட தேசிகளே. (ங)

எம்பந்த மெல்லாம் ஈடறுக்க வந்தருளும்
சம்பந்த னென்னும்பேர் தாங்குங் குருபரளே. (ச)

தந்தைகண்டு கேட்கத் தனிவிரலாற் சுட்டியிவர்
தந்ததெனத் தோடுடைய தண்மொழிசொல் வியகுருவோ ()

கோலக்கா விற்றிருக்கை கொட்டியிசை பாடமகிழ்
நீலமிடற் றுன்றாள் நீட்டப் பெறுமணியோ. (சு)

முத்துச் சிவிகை முதலான சின்னமெல்லாம்
அத்த னரத்துறையான் அளிக்கப் பெறுமணியோ. (சு)

உபநயஞ்செய் தாரணந்தந் தோமென்னும் வேதியர்க்குச்
சுபமொழியான் மறையாவும் சொல்லியருண்மெய்க்குருவோ.

பாச்சிலாச் சிராமத்தோர் பார்த்திபுரர் தம்மகட்டு
வாய்ச்ச முயலகனோய் மாற்று மருமருந்தோ. (சு)

அவ்வினைக்கெவ் வினையென்னுங் அருள்சேர் திருமொழியால்
எவ்வமிசு வெம்மைநோய் ஈடழித்த தெள்ளமுதோ. (சு)

பட்டிச் சாத்தரனார் பரிந்தருளும் வெண்முத்துக்
கட்டாரும் பந்தர் களிப்பாய்ப் பெறுமணியோ. (சு)

தந்தைமகஞ் செய்வதற்குத் தருக்களரா விடுதுறையில்
முந்தையுல வாக்கிழிகொள் மூவா வருட்கணியோ. (சு)

நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் நின் னுவிண் ணப்பஞ்செய்யக்
கோலவிசை யாழ்முரி கூறுமறை வித்தகனோ. (சு)

திருமருக விற்சேர்ந்தோர் செட்டிமக னுற்றவிடம்
அருகி யழிய அருளமுத மீந்தவனோ. (சு)

திருவிழி மிழலையினில் சிவனாற்பொற் காசருளப்
பெருமைபுடன் கொண்டருளும் பிஞ்ஞகனார் தம்ம்கனோ. ()

வாசியுற்ற தென்றுழையோர் வாய்மொழிகேட் டுப்பின் னும்
வாசித் தரப்பாடி மகிழ்ந்த குடரனோ. (௧௮)

மறைக்காட்டிற் சொல்லரசை மறையடைத்த திருக்கதவம்
திறக்கும்வகை பாடுமெனச் செப்புந் தவக்கொழுந்தோ. (௧௯)

சதுரம் மறையென்னும் சந்தவிசை யோதியெழில்
முதிருங் கதவடைக்க முன்னுகவு னியர்வேந்தோ. (௨௦)

தளரினவென் றேயோதித் தாண்டகவேந் தோடுமிரு
வளமருவு வாய்மூர்வாழ் வள்ளலருள் பெறுநிதியோ. (௨௧)

பாண்டிநா டெங்குமமண் பரவிய தென்னக்கேட்டு
நீண்டசமண் காடழிக்க நீறுநினைந் தெழுமரசோ. (௨௨)

நாளொடுகோ ளடிபார்க்கு நல்லவென்றியா வருமுணரக்
கோளறுசீர்ப் பதிகவிசை கூறுதமிழாகரனோ. (௨௩)

ஆலவாய் சுண்டுமங்கை யர்க்கரசி யென்னுமிசைக்
கோலமிசு பதிகம் கூறிப் பணிகுருவோ. (௨௪)

வெஞ்சமணர் தாமடத்தில் மீதுசெந்தி யிடவெகுண்டு
பஞ்சவரைப் பற்றும்வகை பாடியசின் மயவொளியோ. (௨௫)

தென்னவரைப் பற்றும்வெம்மைத் தியபிணி தீரவருள்
துன்னித் திருநீறு தொட்டருண்ணா னக்கன்றோ. (௨௬)

வாதுமேற் கொண்டெரியில் வைத்ததிரு வேடவையுன்
கோதகலக் காட்டியிசை கொள்ளுந் தவக்கொழுந்தோ. (௨௭)

வாழ்கவந் தணரென்னும் வாய்மைத் திருப்பதிகம்
விழ்கங்கை நேர்வைபை மேலெதிர விடுந்தேவோ. (௨௮)

அந்தியி லிட்டவே டதிவிரைவ தாச்செல்ல
வன்னியுமத் தழும்பாடி. மறிக்குங் குணமணியோ. (௨௭)

வேந்தனுமோங்குகவென்னும்மெய்மொழியாற்றென்னவற்கு
வாய்ந்த கூனீங்கி மகிழ வருள்குருவோ. (௨௮)

அன்பர் குலச்சிறையார் அமைத்த கழுமரத்தில்
புன்சமண ரேறவரும் புறச்சமயக் கோளரியோ. (௨௯)

கொட்டமே கமழுமெனும் கோலவிச யோதியன்பர்
இட்டமொடு தோணியினில் ஈறவரு மெய்க்குருவோ. (௩௦)

வந்தெதிர்த்த புத்தநந்தி மாளும்வகை யவன்றலையில்
உந்து மிடிவீழ உரைத்தார்க் குயிர்த்துணையோ. (௩௧)

வாழ்செயுஞ்சா ரிப்புத்தன் வாயடங்கிச் சிவநெறிக்குள்
போதமலர்க் கண்ணமுதம் பொழியு மருணிதியோ. (௩௨)

அரும்புமாண் பணையக்க அத்தர்திரு வோத்தாரில்
குரும்பையாண் பணையென்னக் கூறுமிசைக் கற்பகமோ. (௩௩)

மட்டிட்ட புன்னையெனும் வாய்மொழியான் மயிலையினில்
அட்டிடுமவெள்ளெ லும்பொருபெண்ணாகவருடண்ணளியோ

நல்லூர்ப் பெருமணத்தில் நம்பர்திரு வடிநிழற்கிழ
நல்லன்ப ரொடுஞ்சேர்மெய் ஞானச் சுகோதயனோ. (௩௪)

சாத்தமங்கை நீலநக்கர் சந்தஞ்சிந் திக்கவரும்
பூத்தமலர்த் தாமரைத்தார் புனையுந் திருப்புயனோ. (௩௫)

என்றுமூல வாக்காழி யேயுங் கணநாதர்
நன்றருச்சித் தேத்தியின்பம் நண்ணவருங் காரணனோ. (௩௬)

கண்ணுடைய வள்ளலெனும் கருமுகின்மெய்க்கு ஞானநீர்
உண்ணப் பெருகியளக் கொண்ணு வருட்கடலோ. (நடஅ)

நன்றுதீ தென்றறியா நாயேன் வினையிருளில்
துன்றியலை யாதருளத் தோன்றுந் தினகரனோ. (நடசு)

என்னவன்பாற் றுலாட்டி யவர்களு மின்பமுறத்
துன்னியரு ஞங்காழித் தூயகவு ணியர்வேந்தே. (சுஅ)

வாழ்சிவம் வாழிமறை வாழியறம் வாழிசைவம்
வாழிநீ றஞ்செழுத்தும் வாழியடி யவார்வாழி. (சுக)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

திருத்தாலாட்டு

முற்றிற்று.

தாலாட்டுப் பிரபந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

